

معاون وزیر جهاد کشاورزی:

واردات گوشت آهو و شتر نداریم

معاون وزیر جهاد کشاورزی با بیان اینکه تنها ۱۰ تا درصد گوشت مورد نیاز کشور از طریق واردات تامین می شود، گفت: واردات گوشت آهو، شتر مرغ و شتر به کشور نداریم.

علیرضا رفیعی پور، معاون وزیر جهاد کشاورزی و رئیس سازمان دامپزشکی کشور در گفت وگو با ایلنا با بیان اینکه میزان کشتار روزانه دام اعم از گاو، گوسفند، شتر، بز و حیواناتی که به عنوان گوشت قرمز ذبح می شوند و طیور، در برخی ماه ها افزایش و گاهی کاهش دارد، گفت: در مجموع بین ۱۰ تا ۱۲ میلیون راس دام در طول یک سال کشتار می شود.

معاون وزیر جهاد کشاورزی با اشاره به آمار ماهانه کشتار دام در کشور، گفت: بین ۴۰۰ تا ۵۰۰ هزار راس دام در ماه ذبح می شود و تغییر محسوسی در ماه های گذشته در این آمار نداشته ایم. این دام ها از مبادی دامداری های کشور (روستایی، عشایری و صنعتی) تامین می شود.

رفیعی پور در مورد واردات دام زنده به کشور، گفت: دام زنده تنها در کشتارگاه مرزی سیستان و بلوچستان به صورت محدود کشتار می شود که این کشتار در آمار روتین داخلی برای مصرف روزانه محاسبه نمی شود.

وی ادامه داد: تنها حدود ۵ تا ۱۰ درصد نیاز کشور به گوشت قرمز از طریق واردات تامین می شود.

رئیس سازمان دامپزشکی کشور با بیان اینکه تنها در کشتارگاه مرزی پاکستان، دام زنده وارداتی کشتار می شود، گفت: گوشت قرمز به اشکال و در حجم های مختلف از کشورهایی همچون ازبکستان، قرقیزستان، روسیه، داغستان، مغولستان، هندوستان، ارمنستان، استرالیا، رومانی، برزیل و پاکستان که مورد تایید دامپزشکی است، وارد می شود.

رفیعی پور ادامه داد: گوشت قرمز گاو و گوساله به صورت گرم و منجمد از کشورهای مختلف وارد می شود، اما واردات گوشت گوسفندی تنها به صورت گرم صورت می گیرد.

معاون وزیر جهاد کشاورزی در پاسخ به این سوال که «چه گوشت های دیگری جز گوشت گوسفندی، گاو و گوساله در دنیا مبادله می شود که ما واردات آن را نداریم؟» گفت: تجارت گوشت شتر مرغ، شتر و بوقلمون در دنیا به وفور انجام می شود. رفیعی پور با بیان اینکه در کشور مازاد تولید گوشت مرغ و آبریان داریم، گفت: اما نباید کشور به واردات گوشت قرمز در حدود ۵ تا ۱۰ درصد است.

رئیس سازمان دامپزشکی کشور در پاسخ به این سوال که «آیا واردات گوشت آهو به ایران داریم یا خیر؟» گفت: ما تقاضای واردات گوشت آهو نداریم.

رفیعی پور با بیان اینکه بسیاری از گوشت های وارداتی و منجمد به عنوان ذخایر استراتژیک است، گفت: اکثر مردم گوشت داخلی را مصرف می کنند و گوشت منجمد وارداتی به عنوان تنظیم بازار در پشتیبانی در ذخایر استراتژیک استفاده می شود.

وی خاطرنشان کرد: ذخایر استراتژیک گوشت منجمد در سردخانه هایی از پیش بینی هایی است که وزارت جهاد کشاورزی برای تأمین لایه های اساسی در هر دریده است. معاونت امور دام وزارت جهاد کشاورزی به دنبال این است که مادر حوزه تولید گوشت قرمز به مرحله ای برسیم که همانند گوشت مرغ به مازاد تولید برسیم و صادرکننده گوشت قرمز باشیم.

«آرمان ملی» بررسی می کند

طرح اینترنت طبقاتی برای پاستور

برخی بر این باورند که اینترنت طبقاتی می تواند منجر به محدودیت های گسترده تر در دسترسی

به منابع علمی، پژوهشی و تخصصی شود؛ به ویژه برای کاربرانی که برای انجام کارهای

حرفه ای یا علمی خود نیازمند دسترسی به سایت های بین المللی هستند

افزایش دسترسی ارزان تر و سریع تر به خدمات داخلی برای طیف گسترده تری از کاربران مؤثر باشد.

واکنش منفی گسترده اولیه

اواضافه کرد: در هر صورت، برداشت عمومی بسیاری از کاربران و کارشناسان از طرح اینترنت طبقاتی، منفی بوده است. برخی بر این باورند که اینترنت

طبقاتی می تواند منجر به محدودیت های گسترده تر در دسترسی به منابع علمی، پژوهشی و تخصصی شود؛ به ویژه برای کاربرانی که برای انجام کارهای حرفه ای یا علمی خود نیازمند دسترسی به سایت های بین المللی هستند. در چنین شرایطی، اگر دسترسی به این منابع تنها از طریق ابزارهای فیلترشکن ممکن باشد، این وضعیت برای بسیاری از کاربران قابل قبول نخواهد بود و تبعیض آمیز تلقی می شود.

نقشه کار توضیح داد: علاوه بر این نگرانی هایی درباره تبعیض در سطح دسترسی ها، بروز ناراضیاتی اجتماعی و افزایش فشار بر قشر فرهیخته و ویژه ای با شرایط خاص برای استفاده داخلی ارائه شده بود، اما شاید آنچه اکنون مطرح است، می تواند نسخه ای توسعه یافته و هدفمندتر از همان رویکرد باشد.

در این صورت چنانچه این طرح به درستی اجرا شود، می تواند در راستای

دائمی چنین طرحی بدون اجماع عمومی و اطلاع رسانی شفاف، می تواند به تضعیف اعتماد عمومی منجر شود. نقظه کار اضافه کرد: تجربه های بین المللی نیز نشان می دهد که تفکیک سطح دسترسی به اینترنت بدون در نظر گرفتن تدابیر سیستمی و راهبردی مناسب، می تواند تبعات جدی به همراه داشته باشد.

برای مثال، در زمان انتخابات آمریکا و ماجرای افشای اطلاعات جیمیلی هیلاری کلینتون، برخی ضعف ها در استفاده از پلتفرم های غیرایمن مورد انتقاد قرار گرفت و حتی گفته شد برخی اقدامات از سوی کشورهایی مانند ایران باعث حساسیت هایی در سطح بین الملل شده است. این نشان می دهد که در صورت نبود زیرساخت های امن و شفاف، حتی نخبگان و مسئولان نیز ممکن است با مشکلات جدی روبه رو شوند.

مزیت های احتمالی

نقشه کار ادامه داد: چنانچه تفکیک اینترنت به گونه ای اجرا شود که برخی خدمات ویژه تنها برای مقامات با سطوح خاصی از کاربران قابل دسترس باشد، این اقدام می تواند منجر به ناراضیاتی عمومی و احساس تبعیض شود.

تجربه نشان داده که وجود یک سطح دسترسی برابر به اینترنت و فضای مجازی برای عموم مردم، نخبگان، مسئولان و حتی نیروهای نظامی، از بروز شکاف اجتماعی و بی اعتمادی جلوگیری می کند و در نهایت به تقویت منافع ملی می انجامد، اما با توجه به

اینکه موضوع اینترنت طبقاتی از مدت ها پیش در محافل مختلف مطرح بوده، اکنون زمان آن رسیده که تعریفی دقیق و کارشناسی شده از این مفهوم ارائه شود. اگر قرار است چنین طرحی اجرا شود، لازم است ابعاد آن به طور کامل روشن شود که منظور از «طبقاتی شدن اینترنت» چیست؟ چه کسانی مشمول آن می شوند؟ و چه هدفی را دنبال می کند؟ این کارشناس افزود: بسیاری معتقدند اگر چنین طرحی در راستای حمایت از مصرف کننده و بهبود دسترسی برای عموم مردم اجرا شود، می تواند مثبت باشد، اما اگر تنها به معنای محدودسازی بیشتر برای مردم عادی باشد، قطعاً با انتقادهای فراوانی روبه رو خواهد شد.

در مقابل، اگر هدف آن باشد که دسترسی به اینترنت با کیفیت در اختیار همه، با تعرفه های شفاف و منصفانه قرار گیرد، این اقدام می تواند نه تنها موجب عدالت دیجیتال شود، بلکه با کاهش نیاز به استفاده از فیلترشکن ها و مقابله با بازار سیاه آنها نیز همراه باشد. در این وضعیت، ممکن است ایران بتواند گامی در راستای ارائه اینترنتی با استانداردهای جهانی برای همه شهروندان بردارد و از نارضایتی های عمومی در این حوزه بکاهد.

فرصت بررسی کارشناسانه

این کارشناس توضیح داد: از طرفی، بسیاری معتقدند که فرصتی تاریخی به وجود آمده تا بار دیگر موضوع اینترنت و سیاست گذاری های مرتبط با آن، به صورت کارشناسانه و دقیق مورد بررسی قرار گیرد. در ماه های اخیر، با افزایش حجم

هشدار نسبت به وضعیت آب

۵۰ شهر در تنش آبی

ایران در یکی از بحرانی ترین مقاطع آبی تاریخ خود قرار دارد؛ تغییر اقلیم، کاهش بارندگی، افزایش دمای هوا و افت بی سابقه منابع آب تجدیدپذیر، شرایط تأمین آب شرب را در بسیاری از مناطق کشور، از جمله تهران، به مرحله هشدار رسانده است.

به گزارش ایسنا، منابع آب تجدیدپذیر کشور از حدود ۱۳۲ میلیارد مترمکعب در دهه ۱۳۷۰ به کمتر از ۹۰ میلیارد مترمکعب در سال های اخیر کاهش یافته است. این کاهش بیش از ۳۰ درصدی در حالی رخ داده که روند مصرف آب در بخش های مختلف کشور افزایش یافته و میانگین دمای کشور در پنج دهه گذشته بیش از ۶.۱ درجه سانتی گراد افزایش یافته است. از سوی دیگر، تازه ترین آمار از وضعیت مخازن سدهای کشور تا تاریخ ۲۱ تیرماه حاکی از آن است که تنها ۴۶ درصد ظرفیت مخازن پر شده و ۱۸ سد مهم کشور کمتر از ۲۰ درصد حجم ذخیره دارند.

در بازه زمانی ابتدای مهرماه ۲۱ تیرماه، میزان ورودی آب به مخازن سدها ۴۳.۲۲ میلیارد مترمکعب ثبت شده که نسبت به مدت مشابه سال گذشته با کاهش ۴۲ درصدی روبه رو شده است. در همین حال، حجم آب موجود در مخازن به ۶۷.۲۳ میلیارد مترمکعب رسیده که در مقایسه با عدد ۹۰.۲۲ میلیارد مترمکعبی سال قبل، ۲۶ درصد کاهش را نشان می دهد.

بارندگی های کشور نیز کاهش چشمگیری داشته است. ارتفاع کل ریزش های جوی ایران تا این تاریخ ۱۴۶ میلی متر گزارش شده که نسبت به میانگین بلندمدت ۵.۲۳۳ میلی متر، ۳۹ درصد و نسبت به سال گذشته ۵.۲۴۴ میلی می، ۴۰ درصد کاهش داشته است.

تهران در خط مقدم بحران

اوضاع تهران، پایتخت کشور، نیز نگران کننده است. کاهش ورودی آب به سدهای پنج گانه تهران و افزایش تقاضا در ماه های گرم سال، وضعیت تأمین از آن ها این کلان شهر را در وضعیت شکننده ای قرار داده است. تهران نیز جزو ۵۲ شهری است که بر اساس ارزیابی شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور، در وضعیت تنش آبی قرار دارند؛ وضعیتی که می تواند مستقیماً استمرار تأمین آب شرب را تهدید کند.

در همین راستا و با هدف مدیریت شرایط موجود، ۱۹۲ پروژه مدیریت تنش آبی در مناطق شهری و روستایی کشور آغاز شده که بخش مهمی از آن ها به بهره برداری رسیده اند. با این حال، مسئولان هشدار می دهند که بدون مشارکت مردم در مدیریت مصرف، حتی این پروژه ها نیز نمی توانند بحران را مهار کنند.

راهکار عبور از بحران

مطالعات نشان می دهد که صرفه جویی ۱۵ تا ۲۰ درصدی در مصرف آب توسط خانوارها، می تواند وضعیت آب رسانی را در بسیاری از شهرهای دچار تنش به حالت پایدار بازگرداند. از این رو، همراهی مردم در این مسیر نه تنها یک وظیفه شهروندی، بلکه اقدامی ضروری برای حفظ سلامت، امنیت و آینده کشور است. باید توجه داشت که گذر از این شرایط تنها با اتکای صرف به طرح های فنی و زیرساختی ممکن نیست. بحران آب در ایران نیازمند شکل گیری یک رویکرد منسجم در سطح حاکمیت است؛ رویکردی که بر پایه مدیریت علمی، تقویت حکمرانی آب، بازنگری در الگوی تخصیص منابع، و مقابله با هدررفت گسترده آب در شبکه های شهری و کشاورزی استوار باشد. میزان ریزی میان مدت و بلند مدت برای سازگاری با کم آبی، بازچرخانی آب، اصلاح الگوی کشت، و سرمایه گذاری هدفمند، باید در اولویت سیاست گذاری دولت قرار گیرد.

در کنار مدیریت دولتی، نقش مردم در مدیریت مصرف آب غیرقابل جایگزین است. مشارکت خانوارها در کاهش مصرف، به ویژه در تابستان و دوره های اوج مصرف، می تواند نتایج چشمگیری داشته باشد.

برای تحقق این امر، نیازمند آموزش، فرهنگ سازی، شفاف سازی وضعیت منابع و جلب اعتماد عمومی هستیم. عبور از بحران آب، نه تنها نیازمند منابع فنی و مالی، بلکه وابسته به اراده ملی و همکاری نزدیک دولت و جامعه است. اکنون زمان آن رسیده که «آب» نه به عنوان یک منبع بی پایان، بلکه به عنوان اولویت ملی در سیاست گذاری، مصرف و سبک زندگی مورد توجه قرار گیرد